

маа свѣтъхъ свѣтѣишаа пречѣстаа, ѿ преблагословѣннаа Дѣва, а Христосъ есть древо животное, ѿ негоже ѿдыи не оумираю. Краснѣишимъ же ты тепѣрь еси вертѣпе, Христа ради раемъ, нежели иногда Идама ради 'Едемскій рай. Да полнѣ на что тебе называти раемъ, когда ты цѣрковь самымъ титѣлѣтъ небомъ: небо вертѣпъ.

Небо престолъ есть Божій, а ѿ възвѣрѣпѣ Бѣгъ свѣдитъ на престолѣ свѣтѣмъ своемъ, на рѣкѣхъ дѣвическихъ: чѣмъ же вертѣпъ тепѣрь мѣнши неба: Гдѣ Бѣгъ, тамъ вывѣетъ небо, свидѣтель тогѣ едина трипѣснецъ предпразднственнѣй, на вечери читанный, въз котѣромъ на концѣ стѣшѣкъ таковыи: 'Вхождахъ 'Аггелы, ѿкоже престолъ херѣвѣмскѣй ѿсли, вертѣпъ во небо зрѣхъ, лежащъ въз немъ Владыцѣ. Прѣимемъ во оубажѣнѣе ѣныа словеса: вертѣпъ небо, лежащъ въз немъ Владыцѣ: пока възвѣрѣпѣ не было Владыки Христа, вертѣпъ вылазъ вертѣпомъ, а какъ положѣла въз немъ Владыка Христосъ, такъ вертѣпъ оужѣ не вертѣпомъ. Что же: небо. Самыа то 'Аггелскѣи оубѣдѣли ѣчи. вертѣпъ небо зрѣхъ, лежащъ въз немъ Владыцѣ.

Дѣврѣ въз Боговѣленскихъ гѣмнахъ воспѣваютъ на лѣтѣи. Идѣже царѣво прѣшествѣе, тамъ ѿ чѣнъ егѣ прѣхѣдитъ: възолъ Царѣ небеснѣй въз земнѣй вертѣпъ, възло все граждѣнство съ нимъ, ѿ чѣнъ егѣ небеснѣй, възло съ нимъ небо съ цѣлымъ велѣчѣемъ своимъ небеснымъ. въз сѣи чѣсъ Бѣгъ съ 'Емпирѣйскѣгѣ неба прѣселѣла въз Вѣдѣлемскѣй вертѣпъ: не толькѣ въз тѣтъ Бѣгъ ѣнъ рождѣннѣй, но ѿ Бѣгъ 'Отѣцъ родѣвѣй прѣдъ вѣки ѣна, тѣтъ же есть. Взѣрѣлющи въз на ѣна, взѣранмъ на 'Отца, ѿкѣ самъ ѣнъ глагѣлетъ: Вѣдѣвѣй мѣ, вѣдѣ 'Отца ('Іѣанъ: гла. 14.). Тѣтъ же ѿ Дѣхъ